

opusdei.org

Kas ir “mācību svētdarīšana”?

Darba un mācību svētdarīšana ir svētā Hosemarijas mācības centrā. Bet ko tas konkrēti nozīmē? Kā to īstenot un ko ar to var sasniegt?

5.02.2025

Stāsta sākums, kas daudzkārt atkārtojas

Pateicoties noteiktam mehānismam, ko , iespējams, pilnībā nesaprotam, bieži notiek tā, ka mūsu dzīves stāstu pirmie mirkļi saglabājas atmiņā ar

īpašu spēku, kas ļauj tos viegli izdzīvot no jauna.

Pirmais Opus Dei centra apmeklējums var būt viens no šādiem stāstiem. Protams, katram no mums ir savas unikālās atmiņas. Tomēr, neraugoties uz šo gandrīz bezgalīgo pieredžu daudzveidību, kad kāds ar mums dalās savos pirmajos iespaidos, nereti reaģējam ar zināmu izbrīnu: “tāpat kā man!”

Jā, *tieši tāpat kā man*. Iespējams, mūs visus pārsteidza veids, kā Kungs tiek godināts Tabernākulā – pārdabiskas godbijības, maiguma un cilvēciskas tuvības apvienojums, kas mūs aizrāva: "Šī ir vissvarīgākā vieta – Oratorijs; tāpēc mēs sveicinām Kungu, kad ierodamies, un atvadāmies no Viņa, kad dodamies prom."

Tāpat, kad mums izrādīja māju, mūs pārsteidza tur esošo cilvēku smaidošās sejas; iespējams, mēs

domājām: “**Kas šeit notiek? Te ir kaut kas citādāks.**” Kaut kas grūti definējams, bet kas lika mums justies patīkami. Iespējams, drīz vien sapratām, ka tas ir kas vairāk nekā tikai centrs, ka viss, kas tur bija, daudz vairāk atbilst vārdam **ģimene** nekā jebkuram citam vārdam. Tieši tajā slēpās šī sajūta: ģimene, kurā katrs esam tās daļa. Tāpēc tur bija tik labi.

Nonācām **mācību telpā.**

Apsēdāmies, varbūt mazliet piesardzīgi: negribējām novērst uzmanību, traucēt klusumu un darba *atmosfēru*. Un tad... *vēl viens* pārsteigums! Kā jau mācību vietā ierasts, redzējām grāmatas, datorus, piezīmes, diagrammas... Taču pamanījām arī tos, kuriem uz galda līdzās grāmatām bija krucifikss, Jaunavas Marijas attēls... Tas mūs mazliet *samulsināja*. Iespējams, nekad iepriekš nebijām redzējuši Jaunavas Marijas attēlu blakus

piezīmēm vai citiem mācību materiāliem. Kad radās izdevība, mēs centāmies diskrēti vērsties pie kāda pieredzējušāka cilvēka, kurš varētu apmierināt mūsu ziņkāri: **“klau... un šis...?”**

Jaunums, ka mācības ir kaut kas vairāk nekā tikai studēšana

Un tad mēs, iespējams, pirmo reizi dzirdējām šo izteicienu: **tas atgādina, ka mums jāsvētī darbs, kas šobrīd ir mācības.** Tas bija kaut kas jauns. Varbūt mēs sapratām, ka mācības ir nepieciešamas, dažkārt dārgas, bet nepieciešamas, tomēr no tā līdz to svētīšanai... tas ir liels solis.

*Svētdarīšana – mēs turpinām domāt – nozīmē, ka ir kaut kas tāds, kas ir **tuvu Kungam...** Bet patiesībā tas joprojām ir par **maz**. Tā būtu tikai virspusēja tuvība. Tai ir jābūt kaut kam vairāk... šis kaut kas, mana mācīšanās, **ir Kungam, pieder Kungam!***

Tas patiešām bija atklājums, ko mēs veicām, kaut kas daudz plašāks par to, ko jebkad iedomājāties, ka varētu iekļaut darbā, *manā* mācību processā.

Četras pieejas, kā padarīt mācīšanos svētu

Laika gaitā mēs turpināsim virzīties uz priekšu šajā jaunatklāsmē, to apgūstot un atklājot jaunus tās aspektus, ko nozīmē tās iekļaušana mūsu dzīvē.

*1. Ja mana mācīšanās ir domāta **Viņam**, es nevaru samierināties ar mācīšanos tikai "ķeksīša pēc" vai lai sevi parādītu; tas būtu ļoti līdzīgi krāpšanai... Manām mācībām ir jābūt kaut kam labi paveiktam... pēc labākās sirdsapziņas; tad es varu teikt: **"Kungs, tas ir Tev!"***

Šis personīgais atklājums, iespējams, tika apstiprināts, kad lūgšanas laikā lasījām svētā Hosemarijas vārdus:

Nevajadzētu aizmirst, ka cilvēciski cienīgu, cēlu un godīgu darbu var - un to vajadzētu! - pacelt pārdabiskajā kārtībā, kļūstot par dievišķu uzdevumu[1].

2. Dievišķs uzdevums... tieši tā!!!
*Mana mācīšanās vairs nav tikai kaut kas **Kungam**, bet **ir Dieva**, Viņa, un to var sasniegt tikai tad, ja Viņš man palīdz... Un es esmu apņēmības pilns mācīties, strādāt tā, kā Viņš pats to darītu. Man priekšā garš ceļš... bet es nezaudēju drosmi, jo patiesībā tas ir... ārkārtējs!!! Nav neviena mirkļa, kurā es nevarētu būt kopā ar Jēzu; es nekad par to nebūtu iedomājusies. Es domāju, ka tas notiek tikai tad, kad es lūdzos, kad eju uz Svēto Misi... cik daudz šeit ir apslēpts, ko agrāk nespēju ieraudzīt...*

3. Turklāt ņemiet vērā: ja mēs varam būt kopā ar Kungu mācību laikā, tas nozīmē, ka mēs varam pārvērst mācības par kaut ko ļoti līdzīgu

sarunai ar Viņu: *Mūsdienu apustulim viena mācīšanās stunda ir līdzvērtīga vienai lūgšanas stundai*[2]. Bet neuztraucieties, tas viss ir daļa no tā dievišķā, ko mums ir jāatklāj pakāpeniski...[3].

4. Varbūt kādu dienu, pēc daudzām stundām, ko esat pavadījuši tajā pašā vietā, jūs pamanījāt kaut ko, kas bija daļa no dekorācijām un ko jau bijāt redzējuši, bet kas **tagad tev izsaka ko vairāk**: Krucifikss, Jaunavas Marijas attēls un MANDATUM NOVUM (*Jaunu bausli Es jums dodu...*) [4]. Un viss kļuva skaidrs, visi puzzles gabaliņi bija vietā: iepūle, mīlestība, Kristus un vienmēr mūsu Mātes klātbūtne.

Darba svētdarīšana, mācību svētdarīšana: izaicinājums...

[1] Kalve, 687.

[2]Ceļš, 335.

[3]Kaislīgi mīlēt pasauli, 114.

[4]Kunga vārdi no Evaņģēlija pēc svētā Jāņa, kas parasti ir atrodamī Opus Dei centru studiju telpās.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/kas-ir-macibu-svetdarisana/](https://opusdei.org/lv-lv/article/kas-ir-macibu-svetdarisana/)
(8.04.2026)